

— «Despre capū, ȃise țeranul,
 «Neci mai este de vorbit
 «Căci o șciū, o șciū sermanul,
 «Că de mult i s'a 'mputit.

«Vream sē vēd încaī la cōdă, dēcă este precum spun,
 «Căci se pōte de 'ntîmplare sē remăe ce-va bun.»

și un epigram întitulat : „Epigrama mea din
 partea multora“ :

«Din modestie, se vede,
 «Tot ȃicī că nu sciī nimic,
 «Tu o ȃicī făr'a o crede,
 «Eū o cred fără s'o ȃic.»

* * *

Nicolae Rucărénu, născut în Câmpulung, districtul Mușcel, în deceniul al doilea din acest secol. Studiile și le-a făcut, precum era pe atunci obiceiul la boerii români, în familie prin dascăli (profesori) particulari. El se desvoltă apoi singur în științe prin lectură de opere din autori heleni, francesi și parte și germani, cunoscând bine limba grecă, francesă și puțin și cea germană. Meritul său e cu atât mai mare în literatură, că el a scrisu relativu destul de mult, de și jumătate din puterea vederilor 'i-a lipsit încă de copil. Retrasu la moșia sa din